Psalmen Voor Nu, Ik Dacht Ik Praat Te Veel (Psa

Ik dacht: ik praat te veel.

Ik praat met iedereen;

ik ben niet moeilijk. Ik ga heel ver mee:

men weet, met mij valt altijd goed te praten

zelfs als dat praten tegen God in gaat.

Ik had besloten voortaan meer te luisteren

en met mijn tanden stevig op elkaar.

Voor God en voor de mensen stil te blijven,

maar Heer, ik kan het niet. Dus praat ik maar.

Misschien wilt u mij, Heer,

van dichtbij laten zien hoe kort mijn tijd is,

hoe bederfelijk:

een zomer middag ;

n keer ademhalen en ik ben weg.

Wat ik verzameld heb blijft liggen als ik val.

Is restmateriaal.

Vergeef mij, Heer, mijn grote mond.

Ik dacht dat ik het wist.

Maar ik word weggelachen.

Nu ben ik stil. Het gaat zoals u wilt.

Sla mij niet langer, Heer. U hebt mij hard geraakt

en als u iemand iets terugbetaalt is alles zo voorbij:

n ademhaling en ik ben stuk.

Een afgedragen jas.

Mijn vader was hier vreemd, ik ben een vreemdeling:

wij hebben nergens recht op.

Maar, mijn Heer, ik vraag, ik bid u dit:

laat ons nog even in vreugde leven, Heer. Nog even, Heer.